

gerne, men det faldt, hvis jeg ikke tager feil, med kun en Enes Stemmer for sig, og et andet Forslag om at henlægge Bestyrelsen til Amtsraadene faldt med kun 14 Stemmer for sig, medens Loven ved den endelige Afstemning i 1868 blev vedtagen med 66 eller 68 Stemmer mod 2, siger og skriver to. Det kan være, at det ærede Medlem for Svov Amts 2den Valgkreds var den One af de To, men der var alligevel her kun to Medlemmer, der stemte imod den. Men naar saa er, forekommer det mig rigtignok at være for tidligt for Rigsdagen nu at begynde at besvare sig over den Ordning, den selv har vedtaget for 3 Aar siden. — Jeg skal endnu blot tillade mig et Par Bemærkninger: i Anledning af, hvad den ærede Ordfører udtrede om de Dplysninger, vi have faaet om, hvilke Lønninger der for Diebliffet udbetales Funktionærerne under Dverformynderiet. Jeg skal være suldkommen enig med ham i, at disse Lønninger ere temmelig grove, men jeg maa ogsaa paa det Bestemteste bede taget i Betragtning, at de ingenlunde maa opfattes som Normer for de fremtidige Lønninger; paa ingen mulig Maade. Sagen er jo den, at de Embedsmænd, der her er Tale om — navnlig Bogholderen og Kassfereren — ere Folk, som ere gaaede over fra den tidligere Tilstand til den nye. Det er Folk, som, f. Ex. for Bogholderens Vedkommende, i henved 30 Aar have været i deres Stilling i Dverformynderiet, og som vistnok have været en stor Støtte for denne Anstalt. Bogholderen var saaledes gennem forskjellige Alderstillæg naaet op til en Lønning af 24—2500 Rd., da Omordningen kom, hvorved der blev henlagt under Dverformynderiets Bestyrelse og under Bogholderens Kontrol et ganske overordentlig forøget Materiale, nemlig hele det udenbys, omfattende samtlige Landets Dverformynderier, og det var da ikke unaturligt, at man, for at faa Vedkommende til at gaa ind paa at overtage et saa væsentlig forøget Arbejde — vistnok dobbelt saa stort som det tidligere — maatte forøge deres Gage noget. Det tror jeg ikke, man vil finde urimeligt, og derved ere disse Folk da for Diebliffet komne til at staa paa unegtelig temmelig høje Lønninger; men for de fremtidige Bogholders og

Kassfereres Vedkommende holder jeg mig overbevist om, at man i Justitsministeriet vil normere lavere Lønninger. Jeg skal hermed meget indtrængende bede Thinget om at stemme for Forslaget under Nr. 32 og altsaa lade det paagældende Affnit udgaa af Finantsloven.

N. Hansen: Naar Thingets ærede Medlemmer tage Vædringsforslagslisterne vedrørende Finantsloven i deres Haand, ville De med ganske enkelte Undtagelser have fundet mit Navn under de Vædringsforslag, der gaa ud paa at nedsætte de forlangte Summer, da det, naar jeg tager Forholdet i Almindelighed, er min fulde Dverbevisning, at der, saavel naar der er Tale om Lønninger som om Rustninger osv., forlanges Mere, end det er rigtigt at yde. Naar De derfor en ganske enkelt Gang finde mit Navn blandt deres, der foreslaa en Forhøielse, saa beder jeg Dem være forsikrede om, at det er ifølge min fulde Dverbevisning, at jeg er gaaet med til et saadant Forslag. Dette er saaledes Tilfældet med Vædringsforslaget under Nr. 31; det gjør mig ondt, at jeg derved skal optræde i Modsetning til det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 3die Valgkreds (Madsen), med hvem jeg ellers i de allerfleste Tilfælde samstemmer. Det er jo ganske vist, som den ærede Ordfører udtalte, at det er et Billighedshensyn, der her maa tages, men dette formener jeg ogsaa, at Rigsdagen bør tage, naar den finder, at overvetende Hensyn tale for at yde et saadant personligt Tillæg som det, der her foreslaas, og som vel at mærke kun vil komme til at strække sig ud over meget faa Aar. Her er et Tilfælde, hvor man kan sige, at en yngre, og man kan vel tilfoie, dygtig Underretsdommer har følt Drang til at komme ind i Dverretten, og jeg tror, at det maa betragtes som heldigt, og at det paa dette Omraade vilde være meget ønskeligt, om flere Underretsdommere i Landet kunde følge dette Exempel. Nu er det vel saa, at den her omhandlede Mand, dengang han modtog dette Embede i Dverretten, vidste, at han vilde faa en Mindreindtægt af 600 Rd., men paa den anden Side maa man dog ogsaa erindre, at det ikke kunde ligge saa fjernt fra hans Tanke,